

Katarzyna Głowacka

"Ewolucja języka, tekstu i kultury.
Problem wzajemnej relacji badań",
Wiaczesław Iwanow, Tłum.
W.Grajewski, "Miesięcznik Literacki"
nr 7 (1984) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 29/1 (99), 205

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

INGLOT Mieczysław: "A Dorio ad Phrygium" Cypriana Norwida i apollińskie wiersze Zbigniewa Herberta. Paralele. "Studia Norwidiana" 1. Towarzystwo Naukowe KUL, Lublin 1983, s. 49-61.

Autor przywołuje teorię apollińsko-dionizyjskich opozycji w sztuce. Grecki mit o Apollinie i Marsjaszu - symbolizuje dwie koncepcje sztuki tak, jak ją rozumieli Norwid i Herbert. W poemacie "A Dorio ad Phrygium" Norwid atakuje sztukę apollińską, której przeciwstawia element frygijski (Marsjasz). Analiza dwóch wierszy Herberta "Do Apollina" i "Apollo i Marsjasz" wskazuje na podobieństwo z poematem Norwida; dostrzega je autor w splocie polityki i prawa, które dla Norwida uosabia Neron, dla Herberta sam Apollo. Jest to spór o ocenę egzystencji ludzkiej. Obaj poeci są przeciwni wariantowi nominalnemu, uległemu prawom konwencji.

BP/99/33

A.B.

IWANOW Wiaczesław: Ewolucja język , tekstu i kultury. Problem wzajemnej relacji badań. Tłum. W. Grajewski. "Miesięcznik Literacki" 1984 nr 7 s. 91-103.

Autor analizuje możliwości współczesnej humanistyki wynikające z wykorzystania interdyscyplinarnych metod badawczych. Sposoby takiego ujęcia przedmiotu badanego pokazuje na przykładzie własnych dociekań nad martwym dziś językiem hatyckim (badanym jak język żywy w III tysiącleciu p.n.e.). Formułuje kilka tez podstawowych dla jego rozumienia języka, tekstu i kultury, a przede wszystkim - zasadę badania współczesnego stanu obiektu w jego dynamice; na przykład w morfologii czasownika występuje związek opisu synchronicznego z wewnętrzną rekonstrukcją, uświadamiający podobieństwa między metodami genetycznej teorii ewolucji i podstawowymi metodami językoznawstwa porównawczo-histerycznego. Podobnie dynamicznie proponuje ujmować symbolikę kultury, kod i tekst. Tekst rozumiany jest jako narzędzie wprowadzania nowego modelu świata do języka.

BP/99/34

K.G.